BENVENGUTS!

Le faciada se disgela. Le beton se dissolve e lentemente flue a basso. Guttas enorme se forma supra mi capite. Le quatro turres se inclina e me attinge con su apices. In un momento, le massa me va devorar.

Io me fortia a averter mi oculos ab le faciada del ecclesia. Le touristas japonese face ruito con su cameras photographic. Illes, como io, ha transversate milles de kilometros pro admirar iste templo. *La Sagrada Familia*, un obra de genio.

Io es in Barcelona, in Espania... Espania? No, io non plus es secur de isto. Il es certe que io era in Espania heri in Madrid, quando io montava le traino a Barcelona. Ma ora?

Io reguarda mi billet de metro. *Viatjar sense billet, o sense haver-lo validat, es penalizat...* Que lingua es isto? Occidental?

In le station, sur le pariete, il ha un advertimento: *Per la seva seguretat, no s'apropi a la vora de l'andana.* Io non sape que es *la vora* a qual il es melior non se approximar, ma ora io comprende que non cognoscer iste lingua pote esser periculose.

In un museo, le mesme problema - omne descriptiones son solmente in le idioma mysteriose. "Excusa, senior, como se appella iste pais?". Le homine qui me ha vendite le billet reguarda me un poco surprendite. Post un breve pausa ille responde: "Tu es in *Catalunya*". Toto clar.

"Nostre lingua es le catalano. E le lingua que tu nomina espaniol, es de facto le castiliano" me explica Pablo. Nos sta in un fila, con plattos de carton in nostre manos. Hodie es *la fiesta* e le gente ha venite a iste parco pro reciper un prandio gratis. Io pote audir solmente le castiliano circa me. "Illes son andalusos" dice Pablo con contempto. "Illes ha venite a Catalonia pro laborar, proque il non ha bastante empleo in Andalusia. Illes debe aprender *catalá*. Si non, nos non vole que illes vive hic." Le musica interrumpe. "*Benvenguts!*" saluta omnes le annunciator.

"Le gente ha devenite un poco folle con le question del lingua" admitte Pilar. Nos va in su auto a altere festa. "Io es anque catalana, ma io passava mi infantia in Argentina. Post revenir io apprendeva catalano, ma mesmo ora io lo parla con accento." Illa arresta le auto pro demandar le via. Post un breve excambio de questiones e instructiones in ambe linguas nos continua. "Isto occurre tote le tempore. Io face effortio pro parlar catalano, ma le alteres nota mi accento e responde in espaniol. Ora, mi filia non vole usar castiliano del toto. Isto es le influentia del schola."

Nos arriva al suburbio. Le gente dansa. "Omnes hic son andalusos" dice Pilar. "Como tu sape?" "Reguarda lor facies. Illes son differentes."

In Port-Saplaya, io prova sin successo comprender un annuncio public unilingue. Isto es que le catalanos nomina *la venjanca* (vengiantia). Le catalano non convive con le espaniol, illo lo reimplacia. On usa minus de papiro, il es ver, ma excita plus de emotiones. Serea Interlingua le solution?

"Io te comprende" dice Joaquim, un professor juvene. "Tu ha apprendite un poco de espaniol e tu vole usar lo in tu vacantias. Ma pro nos le problema es multo plus importante. Per seculos, le reges e le governamentos de Madrid discriminava le catalano. Il non era possibile inseniar lo in le scholas, ni imprimer libros o jornales. General Franco voleva destruer le lingua, eliminar lo. Solo vinti annos retro le cosas ha cambiate. Le lingua es nostre identitate. Nos debe facer toto pro salvar lo. Un vice que le lingua mori, nemo potera resuscitar lo. Es troppo demandar que le homines qui vive in iste pais apprende su lingua?"

Il es ver. Cata anno plure linguas dispare pro sempre. Il es un perdita pro omnes. E apprender un lingua es quasi como ganiar un mente nove.

Tamen, pro iste nobile scopo, es juste discriminar altere personas, facer de illes citatanos de secunde classe? Es nationalismo detestabile si le nation es grande, ma acceptabile si le nation es parve? Pais Basc, Quebec, Estonia - nationalismos con conscientia clar?

"*Cease! No!*" (Cessa! No!) crita a me un voce in le telephono. Post un momento de stupefaction, io me da conto que isto non es anglese, ma catalano. Le voce me avisa que io ha oblidate facer cifras 69 (*sis-nou*) ante le numero que io telephona.

In Girona, sur le strata principal, se collige signaturas pro le petition demandante que vinti-cinque pro cento del musica in le radio sia in *catalá*. No, perdona, io non va poner mi signatura. In omne caso, io non vive hic.

— Grzegorz Kondrak